

Publicerad 2007-02-25 23:34 av Ciia

jag önskar att jag kunde slå dig ibland, eller att du kunde se mig någon gång.

Mitt rum har blivit kallt.

och jag har aldrig nått fram
ordentligt.

vårt sverige bryter ner oss

bit för bit

och vi har blivit skadliga för varandra.

förlorar fokus

och jagar mina drömmar.

lovar dig min famn

och tusen andras.

för jag vet att jag aldrig blir

tillräcklig.

vi drar över våra

nytvättade mjuka hudar

med vässade klor.

stirrar blint in

i varandras ögon

och leker

den andres spegel.

jag är du och

du hatar dig själv.

deras skrik är falska

men vi är rädda ändå.

dina vassa ögon och kommentarer

skär och styckar min kropp

sönder och samman.

och frosten har börjat närma sig

min själ.

Saker har börjat skimra

och någon låtsas att

allting är som förr.

men blåljusen blinkar nu

och verkligheten är för nära

för att kunna fly ifrån.

du har krossat din spegel.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ciia med Poeter.se id #14655 innehar upphovsrätten